

Metamorfoză...

Florin-Cezar CĂLIN

În ochii tăi un vis se cuibărește,
Ce l-am avut în gândurile mele.
Te rog frumos acceptă-l și-i zâmbește!
Căci amintirile avute-s tare grele.

S-a cuibărit în gândurile tale!
(alt loc știut el nu și-ar fi găsit).
Ca vântul care mângâie petale,
Din floarea vieții ce l-a înrobit.

Eu te-am visat cu ochii larg deschiși,
(atingerea ta blândă parcă-i gong).
Dar totuși ei sunt încă indeciși,
Iubirii să-i ofere ... un sezlong!

Trăvaliul vieții noastre nu diferă,
E competent, dar fără ca să știm.
Eu sunt aici ... o nouă emisferă!
Tu un neant sau visul meu sublim.

Și ne-am împreunat într-un întreg,
(punând chiar viața în dificultate!).
De-abia acumă eu te înțeleg,
Că-mi ești iubită și îmi dai dreptate.

Sărutul tău, revigorează viață,
(în ochii tăi eu mi-am găsit mormânt).
Încearcă să-nțelegi (ca o povăță!),
Că dragostea de fapt e legământ.

Văd visul transformând realitate,
În ochii tăi răsare timpul meu!
(dar asta chiar nu este noutate),
E dragostea ce-atinge apogeu!

Brăila, noiembrie 2017